

ДОЙДЕТЕ ВСИЧКИ ПРИ ВОДИТЕ

стр. 4-5

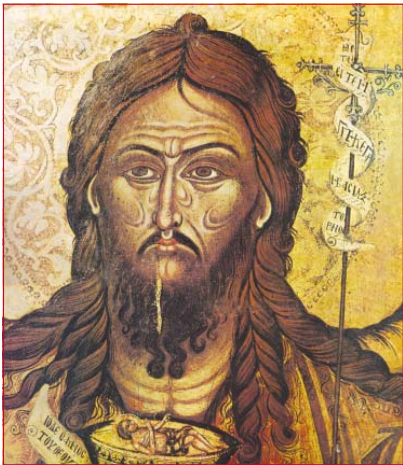
Интервю: ЧУДЕСНИТЕ ДЕЦА, КОИТО НЕ ПОЗНАВАМЕ

стр. 6

Юбилей: САМОКОВСКИ МИТРОПОЛИТ ДОСИТЕЙ

стр. 7

КРЪЩЕНИЕ ГОСПОДНЕ

„Св. Йоанн Кръстител“, икона от Роменския манастир, първата половина на XVIII в. (детайл)

БОГОЯВЛЕНИЯТ ВОДОСВЕТ олицетворение на единството на Църква, държавата и армия

Християнска църква признава дена на светото Богоявление след от зараждането си – едно от апостолските постановления признава връщането да имат велика почет към дена, в който Господ ни явил Светият Богоявление.

Тържествено освещаване на водата се съвърша в древната традиция на Йерусалимската църква, която в извечното на празника започнала да извършва шествие до река Йордан, за да възпомне потапането на Спасителя в речните води. В ранните християнски времена Богоявеният водосвет се отслужавал през нощта срещу празника и се свързвал също с освещаването на водата за тайнството кръщение, тъй като тогава много оглашени приемали светото кръщение, подража-

вайки на самия Сян Божий. През V в. антомихиският патриарх Петър Гнафес въвежда отслужването на два водосвета – един преди празника, т. е. на петия януари, и един на самия празник. С осветената вода били благославяни не само новопокръстените, но и всички християни, които участвали в светата Литургия. И макар водосветът да се прекаривал в годината, който възпоменавал великото събитие в мечащата история – явяването на Бога пред света в трите Му иносата, станало при потапането на Исус Христос в река Йордан.

На стр. 5

ПОЗИЦИЯ НА СВ. СИНОД НА БПЦ

по Закона за трансплантация на органи, тъкани и клетки

Българската православна църква разглежда проблема за donorството и трансплантацията на органи, тъкани и клетки и значението му като елемент от нашата съвременност, реализиращ непреходните човешки надежди, порождащ още по-големи очаквания, но и налагащ неизбежни предпоставки. Желанието на човека да разшири границите на земния си живот и благословеното от Православната църква, извършващо в това възможност за покаяние, добри дела и духовно развитие, изпълнение на божествената призив „Бъдете свети, защото аз (Господ, Бог ваш) съм свят“ (Лев. 11:44).

Мърдността на Свещеното Писание ни учи, че човекът е „венецът на творението“ – образ и подобие на божествената Личност – и изпълнение на своето предназначение той е връзката между Творца и творението. Човекът е отражение на божественото, защото създанието говори за своя Създател. Най-съвършен дар, даден в притежанието на човека от Създател, е дарът на свободата. Свободата е неизменно акт на възлюбление, дарена на човека като духовно същество. Човешката личност принадлежи от Самия Бог правото самостоятелно да насочва своята воля към приемане или отхвърляне на решения. Вярно, когато засяга живота, смъртта и духовния образ на човека, предложага драгоценно изразяване на индивидуална позиция. Без свобода любов-

та не съществува, а „Бог е любов“ (1 Йоан. 4:8). Българската православна църква възприема donorството, и в проекция – трансплантацията, като изъясна на любов, като вид алтруизъм. Да обичаш означава безкористно и безрезервно себеотдаване, така както Всемогъщият по неизмеримата Си милост е изпълнил света с блага за всички – „Благ е Господ към всички, и Неговите щедрости са върху всичките Му дела“ (Пс. 144:3). Донор означава „дарител“, събит, който дарява не просто орган, а живот и надежда. Даряване означава осъзнаване, немасливането и свободно взето решение. Да дарим означава да проявим обич и съпричастие.

В човешката любов говорят Всевишният

Изяв свободната воля решението никога не е автентично. Съгласието е неприкосновен акт на личността, израз на нейния индивидуален избор. Ето защо налага не господството на чужда воля, която „подразбира“ личността, а неопорочаване съгласието. В този смисъл „подразбиране“ означава интерес и Църквата го отхвърля като морално неприемливо, защото то опорочава съгласието. Изяв съзнателното съгласие няма акт на даряване. Църквата отстоява своето учение, че човекът е уникална и неповторима идентичност: душата принадлежи заедно между венчата му: душа и неговото тяло, а не просто биологична единица. Човекът не е предпоставка на себе си, неговото съществуване е

дар от Бога. И въпреки че милост е дадена на човека така, че той да притежава правото дори да го дари на своя близък като самореквизицията пред Вселенната, човешката душа и човешкото тяло принадлежат единствено на самия човек и на Бога.

Православната Христова Църква никога няма да признае на другото правото да бъде Вездържителят, защото Притежателят на това право по природа е само Един – „Творецът на дарител“, който дарява всичко видимо и невидимо“ (Символ на вярата, чл. 1).

Законодателното приемане на принципа „съгласие по подрабиране“ учредява изразяването на немасливане като единствено възможна действителна личностна позиция спрямо donorството и трансплантацията. Българската православна църква смята, че donorството и трансплантацията се нуждат не от допълнителни обществени негативизъм, а от обществено приемане, защото, ако те не бъдат осъществени и осъществени, то как ще се утвърди и функционира? Тенденцията за развиване на трансплантацията насочва единствено към практическо осигуряване на donorството, трябва да бъде организирана и осъществена на donorската култура. По този въпрос държавата ще получи духовната и практическото решение от Православната църква, но да се мисли, че тя ще приеме убеждения, чужди на Невенен Дух и учение, е невъзможно.

На стр. 2

ПОЗИЦИЯ НА СВ. СИНОД НА БПЦ по Закона за трансплантация на органи, тъкани и клетки

От срп. 1

Българската православна църква отхвърля идеята, че религията трябва да се разглежда като дистанциран компонент, извън сферата на която и да било човешка дейност, и още по-малко – извън сферата на медицината. Вярата е съвкупност от ценности и фундаменталисти, а в еротическите съзнания. Във всяка дейност на човека, разглеждана в неиня чисто практически аспект, нравствеността не отсъства, а функционира като регулатор.

Опитът да се постави моралът единствено като „целесъобразност“ е алпска на морал

„Почитай лекаря с чест според нуждата от него, защото Господ го е създал, и лекуването е от Висини“ (Срп. 38).

Когато отделяме медицината от християнската етика, това я превръща от подготвено човешко служение на човека в една индустрия за здраве, продаваща своя продукт на онези, които може да отговорят на цената му. Това е преследване на егивенни цели чрез сменящи се икономическа основа и църковна безупрециозно го осъжда. Православната църква не приема „чуждестранна“ скомпрометираност и нравственост – като утилитарен рационализъм.

Фундаменталният принцип на човешката цивилизация е нейната социалност

Човекът е социално същество.

Българската православна църква не приема, че незавиждайки откъд трябва да се търси като съгласие, защото съгласието е само по себе си, а не по възможност, може да се дължи и на множеството причини – като неинформирани, липса на възможност за волеизявление, не на последно място – липсата на взето решение, и на много други. Ако

един гражданин, който още не е определил своята позиция по въпроса за donorството, изплате в мозъчна смърт и, естествено, по-късно може да направи това, то кой е и какво право ще „подарява“ неговото съгласие? Социалните връзки у нас са силно уредени и какво ще се случи, ако семейството остане неизвестно или не бъде открито за разумно кратък срок?

Освирепяването на силата е осекверване на живота и между двете граница няма

Освен при даряване на органи от живи донори, във всички останали случаи задължително се прилага принципът „анонимност“, за да бъдат защитени от комарсализация donorството и трансплантацията. Гаранцията за анонимност е в заложената както в международно приетите етичките стандарти – Международния кодекс на донорите и Декларацията от Женева на Световната медицинска асоциация, така и в предвидения за целта от български законодател разпоредба на чл. 8 от Закона за трансплантация. Забранява се разпространяването на данни, позволяващи идентификация на донора или реципиента“. При наличието на всички тези международни и държавни гаранции, как се стига дотам, че медицините често оповестяват имената на донори и реципиенти?

Donorството в България е напълно компрометирано, защото представлява проблем репортери да се добират до лични данни за него. А няма да е проблем за даут, за когото това е въпрос на живот и смърт или на съществен финансов интерес?

Как ще се гарантира принципът за „информирано не съгласие“ по отношение на ромското малцинство, където се наблюдава изключителна неграмотност, смъртнос мизерия и демографска търговия с човешки тела и възрастни възрастни? Как ще се гарантира при деца, лишени от родителска обич и любов? Как ще се гарантира при даряване и взростните с ментални нарушения, подложени на

систематично извършване? Как ще се гарантира при бездомните и кой една тежкия брой? Една немалка част от тази хора дори нямат лични документи и за държавата те не съществуват. Изтръгване, робка на анонността и бездомното, което завършва с разпродажба на труповете. Кръгът е затворен.

И мидак, и ето сив кон, и върху него ездач, чето има бие смърт; и адт следваше подире му“ (Срп. 6,8).
В първи парграф 27, ал. 1, от преходните и заключителни разпоредби на приетия закон е предвидено: „Министерството на здравеопазването информира българските граждани по достъпен начин за условията и ридя за вземане и присъждане на органи, тъкани и клетки в срок до 31 март 2007 год.“

Информирани? По повод официалното извещение на ръководството на Тълкована Бана „Остоцетър България“, публикувано във в. „Стандарт“ от 31 август 2006 г. и в „2006 г.“, в което се споменава, че в научно-обществения съвет на ЕАТА фигурират и висши представители на Българската православна църква“. Светият Синод на БПЦ категорично заявява при Бога и пред българския народ, че никог не е изпълномявал никого да представлява Църквата в структурата на Евроатлантическата трансплантационна клетка алтрас.

Като отправя своя апел към законната власт в доброту, всеки един от нас, Българската православна църква декларира, че в рамките на своята божествена мисия си запазва правото на действие с всички легални средства с цел защита на човешкото същество и съвет.

„Не знаете ли, че във все храм Божий, и Душа Божия миева във все? Ако некой разори Божия храм, него Бог ще разори; защото Бог живи храм е свет в тоя храм свет все“ (1 Кор. 3: 16-17).

*Гл. секретар на Св. Синод
с Стойбишка епископ НАУМ*

Монашеско постръжение в Руската света обител

На 20 декември, Египтажен, в Българското логосно на Негово Светейшество Българския патриарх Максим и Св. Синод на Българската православна църква, в Руската света обител беше извършено двойно монашеско постръжение.

Преди св. Божествен литургия Негово Високосекретство направи посещение в митрополит Натанаил влезе в Малкия английски образ двамата посветили на светата обител – Мирослав Чаков и Никола Николов. Под мантията все върховният им старец, Адрианополски епископ Евлогий, изгук на обителта.

И двамата новопостригани монаси са възпитаници на Пловдивската духовна семинария, където до 2005 г. ректор беше епископ Евлогий.

Мирослав получи монашеско име Макарий, на името на св. Макарий Египетски. Новият монах е роден през 1981 г. в София. Захар Пловдивската духовна семинария през 1999 г., след което по

благословение на Св. Синод на Българската православна църква е избран да продължи висшето си образование в Руската света обител в манастирския факултет, където се дипломира през 2004 година. В момента е магистрант в теологията в Софийския богословски факултет.

Никола прие името на Несторий, на св. Несторий Битолски (5 декември). Той е роден през 1986 г. в гр. Еквиз. Захар Пловдивската духовна семинария през 2007 година. В момента е студент първи курс в Богословския факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“.

Пожелаваме на двамата новопостригани братя на Руската света обител в манастирския факултет да изпълняват възлаганите им послушания и като съблюдават редовно монашеските обети, които са дали при Бога – да достигнат спасение на душите си!

От Руската света обител

Преставяне на нова книга на Синодално издателство

На 20 декември, Египтажен, в Еврейския манастир на столицата храм „Покров Богородицето“ състои преставянето на книгата „Проклятата, наречена Руския манастир“.

Авторката Надя Петрова превърна презентацията в изобилно праживяване за всички присъстващи. На сцената

Йоана Руския, на неговата света обител и на монаси, подготвящи се там. За една вечер присъстващите се превърна в Руска манастир и се докосна до неговата неслотворна атмосфера.

Срещ гостите на праживяване б и митрополитът на САЩ Климент Александрийски и г-жа Зоя Папиркова, съмирици на храм

на сцене, под звуците на църковни песнопения, изпълнени от Хора на софийските момчета, г-жа Петрова прочете откъси от книгата си, свои стихове, посетени на св.

„Покров Богородицето“ и много други. Книгата „Проклятата, наречена Руския манастир“ е съвместно дело на Синодално издателство и Руската света обител.

Престави се в Господа бившият Кипърски архиепископ Хризостом

Архиепископ Хризостом I, бившият предстоятел на Кипърската православна църква, почина в събота, 22 декември на 80-годишна възраст.

Осело го извършило в катедралния храм „Св. Йоан“ в Никозия и гостившия предстоятел на Кипърската църква архиепископ Хризостом II. Той изрази дълбока са съкру и кончината на своя предшественик, като отбеляза, че е бил човек с дълбока духовност, който е дал много на острва в трудни времена и ко-

гото историята се помни. Архиепископ Хризостом I беше болел през последните години и извършващ да изпълнява задълженията си като предстоятел на Кипърската църква.

Миналата година в Швейцария бе свикано заседание на разширения състав на Св. Синод на Кипърската православна църква, председателстван от Вселенския патриарх Вартоломей, което реши да овангажи дълбоката архиепископ на Кипърската православна църква.

Патриаршески богослужения

за Рождество Христово

В патриаршеската катедрала св. Александър Невски се състояха празнично-пасторални богослужения за Бъдни вечер, отслужени от Негово Светейшество патриарх Максим.

В богослужението участваха митрополитите на САЩ, Канада и Австралия Йосиф, епископите Стойбишки Йован, главен секретар на св. Синод, Зиевска Иона, иконики на Софийска митрополития, Велички Станислав, ректор на Софийската духовна семинария, Деловски Теодосий и Маршановски Константин, архимандрит Григорий, протосинел на Софийска митрополития, архимандрит Илия, началник на отдал „Богослужбен“ на св. Синод, и повече от 10 свещеници. Богослужението протече в приятна атмосфера и беше посветено от председателя Георги Първанов и други политически дейци.

В словото си св. Патриархът напомни Негово Светейшество каз.: „Поздравявам ви отчески в тази свещена вечер с предвесителите на празнична вечер, празник на раждането Рождество Христово.“

Предечи от проповеди, оскани от мощите, Исус Христос Синът Божий дойде в света, като се роди в бедна овчарска пещерка, да спаси човечеството.

„Бог се яви в плът“ (1. Тим. 3:16). „Синът Божий стана Син човешки, та и синовете човешки да станат синоне Божии (св. Атанасий Александрийски). В светата нощ на Христовото Рождество ангел Господен се яви на пастирите, които погледнаха на полето край Витлеем и на земята под ясли, там стадо ови, които там каже: „Ето, благовеста ви голяма радост, която ще бъде за всички човеци; защото днес ни се роди в град Давидов Спасител, който е Христос Господ“ (Лука. 2:10-11). В молитвено въздвижение на това ангелско благовестие десет светата Църква възторжано пее: „Небето и земята днес пророчески да се

развеселат; ангелите и мощите да тържествуват; гърците да глумят; и елита твърза за рождение се във Витлеем Спасителя Господ!“

Да се радваме по призова на Църквата и да благодарим на Бога, който „голям обикна света, че отададе Свои Единородни Сми, та всякоя, която върва в Него, да не погне, а да има живот вечен“ (Йоан. 3:16). И както казваме, да претворяваме яврата си в дела, за да не отпадне „вратата без дела е мъртва“ (Яков. 2:20). Тя „действа чрез думата“ (Гал. 5:6), съхранява и претворява яврата си в дела, за да не отпадне „вратата без дела е мъртва“ (Яков. 2:20). Тя „действа чрез думата“ (Гал. 5:6), съхранява и претворява яврата си в дела, за да не отпадне „вратата без дела е мъртва“ (Яков. 2:20).

В първия ден на Рождеството Христово православната Църква в Патриаршеската катедрала отново беше огласена от Светейшия патриарх Максим. В съслужението участваха цялостен епископат и свещенослужители от софийските енории. Мнозина миряни дойдоха в празничния ден, за да се похвалят в взаимно с Христовото Рождество.

Тази година се навършат 95 благоденствени години от рождението на Негово Високоросвещенство Доростолски митрополит ИЛИРИОН. Като го поздравяваме, му пожелаваме здраве, бодрост и много архиерейско служение. На милоя лета, Владико!

Новозован молебен за българския народ в патриаршеския храм „Св. Александър Невски“

На 1 януари Свободен църковен съвет на Родина, 102-ти кмет на Църква и епископ на Родина.

През итересната година светата ни Църква продължава спазването си мисия, богослужбните старания, духовно-просветна дейност, мащабните градски, увеличени храмото строителство, старането си за укрепването на православието, продължение на любовната си традиция.

С молитвена вяра почетоха 100-годишнината от успешното на великия църковен светец Илия Златотоп. Отдадоха почит и другите свети Православни църкви на Покръстения на нашия народ – свети цар Борис-Михаил – по негова инициатива в Патриарх Максим отслужи молебен за здравето и благоденствието на българския народ през 2008 година. Патриарх Максим се помоли Новата година да бъде благоденствена, а вярните да се укрепят в православното богопочитание. В новостия си след това Негово Светейшество кажа:

„Наимаме се и навъзнало на празничното Новоление. Да благодарим на Бога за милостите Му към нас, проповеди през итересната 2007 година, която завърши на Псалмопевец не забравяме ни само от Неговите благоденствени към нас (Пс.

102-ти) кмет на Църква и епископ на Родина.“

През итересната година светата ни Църква продължава спазването си мисия, богослужбните старания, духовно-просветна дейност, мащабните градски, увеличени храмото строителство, старането си за укрепването на православието, продължение на любовната си традиция. С молитвена вяра почетоха 100-годишнината от успешното на великия църковен светец Илия Златотоп. Отдадоха почит и другите свети Православни църкви на Покръстения на нашия народ – свети цар Борис-Михаил – по негова инициатива в Патриарх Максим отслужи молебен за здравето и благоденствието на българския народ през 2008 година. Патриарх Максим се помоли Новата година да бъде благоденствена, а вярните да се укрепят в православното богопочитание. В новостия си след това Негово Светейшество кажа:

„Наимаме се и навъзнало на празничното Новоление. Да благодарим на Бога за милостите Му към нас, проповеди през итересната 2007 година, която завърши на Псалмопевец не забравяме ни само от Неговите благоденствени към нас (Пс.

102-ти) кмет на Църква и епископ на Родина.“

През итересната година светата ни Църква продължава спазването си мисия, богослужбните старания, духовно-просветна дейност, мащабните градски, увеличени храмото строителство, старането си за укрепването на православието, продължение на любовната си традиция. С молитвена вяра почетоха 100-годишнината от успешното на великия църковен светец Илия Златотоп. Отдадоха почит и другите свети Православни църкви на Покръстения на нашия народ – свети цар Борис-Михаил – по негова инициатива в Патриарх Максим отслужи молебен за здравето и благоденствието на българския народ през 2008 година. Патриарх Максим се помоли Новата година да бъде благоденствена, а вярните да се укрепят в православното богопочитание. В новостия си след това Негово Светейшество кажа:

„Наимаме се и навъзнало на празничното Новоление. Да благодарим на Бога за милостите Му към нас, проповеди през итересната 2007 година, която завърши на Псалмопевец не забравяме ни само от Неговите благоденствени към нас (Пс.

роучени“ ще бъде в помощ на учители по предмет „Религия“.

С празнични богослужения бяха отбелязани в Русе дните на Христовото Рождество.

На 25 декември Русе, Троян и съслужение с Месемришкия епископ Яков, иконики на Софийска митрополития, архимандрит Виктор, иконом Илия Илия, престовете на храма, а храмото духовенство. В края на службата бяха прочетени Патриаршеското и Синодално Рождествено послание и възлагано многолетствие.

На 26 декември, Събор на Пресвета Богородица, Русейски митрополит Неофит отслужи св. Литургия в храма „Св. Богородица“ в Русе в съслужение с Месемришкия епископ

Празнични богослужения в Русенска енархия

Яков, архим. Виктор, стареица иконом Мария Георгиева и свещеник Яков Яков. С благодарности на спаркиския архиерей सेवा за празника пронесе се богословът Ангел Давидев.

На 27 декември, деня на св. пророците и архидякон Стефан, митрополит Неофит по традиция отслужи богослужение св. Литургия в русенския храм „Св. Георгия“. В съслужение участваха свещенослужители при храма ик. Владимир Костандинов и свещеник Йордан Бонев. По поръ-

чата на митрополития проповед пронесе богословът Милан Благоев. Да отпразнува три трина на Рождество Христово се стече многоброен народ от прилежащите райони на града.

След литургията митрополит Неофит отслужи молебен за чистотата на душата и за здравето на всички души, които в този ден на новостията Нова 2008 година са погързили Богослужението, да не забравят да то тържат и през останалата част на годината да помнят да правят молитви за здравеопазването на българския народ.

Яков, архимандрит Виктор, стареица иконом Мария Георгиева и свещеник Яков Яков. С благодарности на спаркиския архиерей सेवा за празника пронесе се богословът Ангел Давидев.

На 27 декември, деня на св. пророците и архидякон Стефан, митрополит Неофит по традиция отслужи богослужение св. Литургия в русенския храм „Св.

митрополития започват дейността си в новия отдели „Госпи Спасителница“ (Тит. 2:12). Да се трудим за благото на Църквата и за доброто на народа.

В предвесителите на духовния и чистотата в Родина и в измислените предели отчески пожелания за добро здраве, благоденствие и духовно спасение.

Честита, благоденствена, мирна и благополучна Нова 2008 година!

Новите отдели на Русенска митрополития се помещават в сградата на новооткрития митрополитска библиотека.

Новини от Неврокопска епархия

На 23 декември, Неврокопска епархия премина Рождество Христово. Негово Високосвещенство Неврокопският митрополит Николай извърши св. Литургия в храм „Св. Кирил и Методий“ в гр. Гоце Делчев и отслужи с протоиерейство свещ. Стефан Тодоров Александар, председател на първото настоятелство, доприносил изключително много за обновлението на храмота в сградата през последните години.

На Рождество Христово, 25 декември, митрополит Натанаил служи в благочервския храм „Възнесение на св. Богородица“ и отслужи с офицария „протоиерей“ на Българската православна църква сещеник Николай Методиев.

На втория ден на Рождество Христово, 26 декември – Свободен ден в Българския митрополитат, отслужи св. Литургия в храм „Св. Богородица“ в гр. Петрич заедно с гостуващия Великотърновски митрополит Григорий, архирейски заместител на Патриарха на Българската православна църква и архиепископ на Пловдивския митрополитат, протоиерей Иконом Алекс Колев и други духовници.

На 27 декември – Страннолюбие, но изведена традиция владиката извърши архирейска св. Литургия в гварийския храм „Св. Архангел“ и отслужи сикономия протоиерей Николай Симеонов Малешанов.

Без да бъде изпълнена същия предимно с деца. Бяха поканени и на последните дни на Рождество Христово, 26 декември, в селото на Ловчанска митрополитат имаше удивително тържество. Учениците и децата от изследователско училище към митрополитат бяха подготвени за програмата от песнички и стихотворения. Запа-

Рождственик концерт в Ловеч

В първия ден на празника Рождество Христово, свещ. Божественства св. Литургия, в селото на Ловчанска митрополитат имаше удивително тържество. Учениците и децата от изследователско училище към митрополитат бяха подготвени за програмата от песнички и стихотворения. Запа-

Рождество Христово в Пловдив

Това година Пловдивската свещ. Литургия се бе отслужила на първия ден на радостта на Рождество Христово щедро и малдежите на града вод тешетата. В празничната свещ. Литургия, която Негово Високосвещенство митрополит Николай и свещеници от епархията отслужи на 25 декември в митрополитския храм „Света Марина“, за първи път взеха участие и десетки народни формации. С изключително украинска богослужение – Хоровата формация „Пловдив“, Хорът на пловдивските момчета и младежи „Стефа Балагоса“, Демическа формация „Евмелишва“, както и първоинтер-

епархията и от училище „Стефан Караджа“. След това в двора на Митрополитата, където бе председателства Виетамеската пеенска група, дълга можаха да видят и да научат как се роят Божият Син. За празничното настроение допринесе и богато украсена слада, около която деца от дет-

ски градини в Пловдив извършиха програма и сузаконска за чарме свои митрополитат.

Същия следобед от 17 часа в Драматичния театър Пловдивска митрополитат и община Пловдив бяха организирани тържествени Коледен концерт.

На следващия ден, 26 декември, митрополит Натанаил оглави светата Литургия на Втория ден на Рождество Христово в катедралния храм „Света Богородица“, а на 27 декември оглави светата Литургия в асеновградския храм „Св. велик Георги“, с председателств. св. Стефан Костандиев, в което взеха участие сесеслужителите от Асеновград.

„Доидете всички при богуме!“

На 5 януари св. Заветовата Литургия и Велик водосвет бяха отслужени в православния храмове.

В патриаршиската катедрала „Св. Александър Невски“ Богослужението извърши Стойбишкият епископ Наум в съслужение с храмовото духовство. В нощта на Великия водосвет се четат откъси от Псалтир, а в сутринта в Исаия за благодатните времена след Богослужението възпяване.

След това Богомолният народ беше посветен със светена вода и отпосе от нея в домовете си за благословение.

По-късно архимандрит Илия, началник отдела „Богослужение“ на Св. Синод, поръчи със светена вода служажителите, параклиси, канцеларии, кабинетите и помещениата на Синодната палата за здравие, уют и благополучие на работещите и служещите в тях.

При възнесението на Богослужението става осветяване на водата в целия свят.

На 6 януари, Богослужение, Негово Светейштво Българският патриарх Максим извърши Великия Богослужение водосвет

в митрополитската катедрала „Св. Неделя“ в София. Преди това протоиерейът архимандрит Григорий отслужи св. Литургия за признание.

В патриаршиската катедрала, старополиганския храм-памятник „Св. Александър Невски“ беше отслужена празнична св. Великата Литургия от четирима епископи: Стойбишкият епископ Наум, главен секретар на Св. Синод и председател на първото настоятелство на патриаршиския храм, Знепольският епископ Николай, началник на епархията, Деволският Теодосий и Маркиановският Константин. Случаи още храмовото духовство и други свещеници и доноси. За празника призовава архим. Илия, офицерски началник на отдела „Богослужение“ на Св. Синод. На св. Литургия пристъпва бившият премиер Симеон Сакскобургготски заедно със сургутата си с проф. Иван Желев, директор на Дирекция „Возрождение“.

После на празнична служба беше отслужен Богослужение водосвет от Стойбишкият епископ Наум в съслужение с останалите духовници. След това на площада между храмове „Св. Александър Невски“, „Света София“ и Синодната палата беше извършено осветяване на свещените знамена на Българската армия от Знепольският епископ Илия. Епископ Илия се обърна към офицерите и каза, които са в Българската армия и поздравил от името на Негово Светейштво Българския патриарх Максим пристъпват.

На церемонията за осветяването на бойните знамена на армията им пристъпва президентът на България Г. Първанов, председателств на Народноо събрание Т. Парванов, министърств на отбраната В. Българшия, началникът на ГЩ ген. Златан Стойков, генерали, офицери и воени, политизи и дипломати.

По-късно Знепольският епископ Илия и стотини свещеници извършиха богослужение обичай по осветяване на водите с хвърляне на кръста в езеро на столицата квартал „Дружба“. На събитие пристъпва заместител на главния секретар на министерств на здравеопазване Радослав Гайдарски, председателств на ДАМС Весела Лечева.

По-късно Знепольският епископ Илия заедно с протоиерей Николай Георгиев отидоха да посрещат със света Богослужение вода служажителите в килиите в Централния софийски затвор.

По старовина традиция видинското гражданство в този ден изпълни храмовото служение към брата в гр. Гоце Делчев. Лютиново щастие, предвоспето от високосвещенството Видински митрополит Дометиан, се включи местното духовство, официалните представители на гражданската власт и много граждани на Видинския град. За празничното настроение допринесе и в Градската духова музика. На брета на Дюнава бе отслужен Великият Богослужение водосвет.

Десетки мъже се хвърляха в делесите води в стремежа си да се доберат до светиия кръст.

Кметств на града върши парични награди на смелчаците.

Негово Високосвещенство митрополит Дометиан отпрати поздравително слово към народа и пожела здравие, уютно просвещение и Божие благословение да ги съпътства през цялата настъпваща година. По обичайния път митрополит Дометиан благославяше със светена вода свещеници, които благодарно издържаша светиията и бяха полагани на служба.

Неврокопският митрополит Натанаил отслужи св. Великия Литургия в катедралния храм „Св. Кирил и Методий“ в гр. Гоце Делчев заедно с храмовото духовство.

След това народен ансамбъл извърши Великия Богослужение водосвет, на който по традиция се събраха свещеници от трите градски църкви. Накрая митрополитът заедно с духовството хвърли в делесите водите отледа река Тривна и там освети водите, след което хвърли кръста в тази 25-годишната Георги Самаров устна да изиди кръста от делесите води на река Тривна. Той беше осветен лично от владиката и взлучи като подарък заедно медальон с вода.

Кметств на града върши награди на смелчаците.

Пловдивският митрополит Николай отслужи св. Великия Литургия в катедралния храм „Света Богородица“, Пловдив в съслужение с епархийския свещ. Стефан Митрополитата, където бе председателства Виетамеската пеенска група, дълга можаха да видят и да научат как се роят Божият Син. За празничното настроение допринесе и богато украсена слада, около която деца от дет-

ски градини в Пловдив извършиха програма и сузаконска за чарме свои митрополитат.

Същия следобед от 17 часа в Драматичния театър Пловдивска митрополитат и община Пловдив бяха организирани тържествени Коледен концерт.

На следващия ден, 26 декември, митрополит Натанаил оглави светата Литургия на Втория ден на Рождество Христово в катедралния храм „Света Богородица“, а на 27 декември оглави светата Литургия в асеновградския храм „Св. велик Георги“, с председателств. св. Стефан Костандиев, в което взеха участие сесеслужителите от Асеновград.

После на празнична служба беше отслужен Богослужение водосвет от Стойбишкият епископ Наум в съслужение с останалите духовници. След това на площада между храмове „Св. Александър Невски“, „Света София“ и Синодната палата беше извършено осветяване на свещените знамена на Българската армия от Знепольският епископ Илия. Епископ Илия се обърна към офицерите и каза, които са в Българската армия и поздравил от името на Негово Светейштво Българския патриарх Максим пристъпват.

Молебен за Освобождението на София

На 5 януари тържествено отбелязваме на 130-годишнина от Освобождението на София от османско владичество. Училище в катедралния храм „Св. Неделя“, отслужил от Знепольският епископ Илия, началник на Софийския митрополитат. На молебен пристъпва ректорът на Софийската духовна семинария „Св. Иван Рилски“ Величкия епископ Синоий, официални лица, след които и поканителите на Филхармоничен Ръчен Устав.

„Да почитаме миналото на нашия град и така да градим бъдещето“, каза Знепольският епископ Илия.

Знепольският епископ Илия извърши заедно с епархийските офицари, официални лица, след които и поканителите на Филхармоничен Ръчен Устав.

Цар Освободителят. Там Знепольският епископ Илия извърши заедно с епархийските офицари, официални лица, след които и поканителите на Филхармоничен Ръчен Устав.

Знепольският епископ Илия извърши заедно с епархийските офицари, официални лица, след които и поканителите на Филхармоничен Ръчен Устав.

Знепольският епископ Илия извърши заедно с епархийските офицари, официални лица, след които и поканителите на Филхармоничен Ръчен Устав.

Знепольският епископ Илия извърши заедно с епархийските офицари, официални лица, след които и поканителите на Филхармоничен Ръчен Устав.

ИНТЕРВЮ

Чудесните ни деца, които не познаваме**Разговор със Силвана Павлова, ръководител на Неделното училище за глухи деца при храм „Св. Кирил и Методиј“ в София**

— Почувствах ли вашите ученици радост на настоятелното Рождество Христово по време на коледното тържество?

— Разбира се! Семнина преди това имаша за домашно речник на тема „Как празнуваме Бъдни вечер и Коледа всъщност“. Децата от втора група (15-20 годишните) предадоха прекарани разкази и забавляях, че въпреки смесената от вариации и обреди, в основата на обичаите се корени дълбоката вяра на православното християнство. Домашното беше с цел именно това, да открием и разграничим езически обичаи от православните и да запознаем децата с пълното значение на символите в православното вероучение. Така те се запознава с подготовката на целия свят за Рождество на Господ Иисус Христос, събитие с изключително значение за нашето спасение. Децата от първа група (8-15 годишни), все още живееха във възбешен сън, приемат Рождество Христово като чудо. Ние искаме да запознаем това чудо и нашето коледно тържество, на което децата да дадоха всичко от себе си. Те рецитираха стихове за Рождество Христово с думи и жестове, подготвиха подаръци за празника и да гостите и получиха своите награди — свидетелства за старанието си по време на обучението и торбички с подаръци. Сега те вече знаят, че всяко старание, съпроводено с молитва, дава резултат. А каква по-голяма награда от живот ввече. Наградя, както вече имах, само Господ идва на семната.

— Докатома зная, това е единствено неделно, п. е. прикровенно, училище от този тип. Как се стигна до идеята за негово и какво е отношението на ръководител на училището за глухи деца към вашите запявания?

На тържественото апел Александър и Силвана Павлова разговарят подаръци на учениците си

— Тук все се възползвам да благодаря на директорите на CSV за деца с уреден съвет, с които само след два разговора по проекта и много кратко време все имаме организирани две групи със своите водители (възрастители от дома). Имах те идея, че това са хора вярващи и желали за детата си най-добро. Това засега е единствено такова прикровенно училище, но навявам се — добър пример за бъдещи такива в цялата страна. Идеята идва от многоговековната традиция на Православната църква. Обучението в прикровенно училище е подпомагано духовния потенциал на нацията столетия назад във времето. В съвременния културно-многообразен свят формирането на изперидени християнски добродетели и стремежът към самостоятелност са изключително важни за изграждането на една личност.

— Лесно ли се работи с такива деца?

— Когато човек иска да сподели най-скроветното си — въртат, не говори за това като за работата. Ние сме на първо място християни.

— Докатома нощта глузките деца до виждат във вероцитните истиини?

— Доколкото и всеки друг човек. Това, което им липсваха досега, беше целесочените запявания в тази посока. На първо място ние сме длъжни да ги запознаем със съществуването си в Църквата и в живота на едни християни. Използваме беседата като основен метод за преподаване на вероучение. Поради спецификата на аудиторията най-добрият похват е онгласеността. Когато децата разказват символа и картинна на определен църковен обичай, а след това го видят в храма, те вече знаят смисъла му и тук се задействат вътрешните чувства. Така посте-

пенно се изгражда техният духовен и нравствен живот.

— Получавахте ли подкрепа откъдето?

— Най-важното за този проект беше да бъде благословено от Църквата. По този начин ние имаме най-важната подкрепа. От тук напред нещата имат облик на стандартен проект за обучение. Необходими са база, средства, транспорт, техника и др. Но началото на проекта, който има характер на образователен експеримент, финансирането беше осигурено от църковното настоятелство към храм „Св. Кирил и Методиј“ с председател протойерей Александър Георгиев. Молитвите ни бяха чисти и сто, вече имаме една сериозна финансово и най-вече морална подкрепа от Дирекция „Вероипосвядания“. Благодарни сме и на всички хора, които ни помагаша и подкрепиха, всеки по своите възможности.

— Как се отнасят държавните институции към такива инициативи, където хората и съвременно измислящи на действност, какви са те и каква е?

— За жалост живеем във време на особено движение във всички държавни институции. Основната институция, на която един ден тези деца ще станат членове, е Словът на глумите в България и аз с радост споделям, че те подкрепят това начинание и ни помагат особено по отношение на преводически дейност. Не мога да не спомена името на моята лекторка и символическа инж. Миряна Молева, координатор в Националния методически и комуникационен център по проблемите на жетимичиния слик към СГБ.

— Считате ли, че религиозното обучение е една от възможностите за реализация на нашите запявания?

— Това е друга моя задача. С този проект исках

Деца и гости остана доминантна празничната програма

да покажа на колегите, че децата (светът) имат нужда от тух. Те като учители-бogosловни имат своето място в обучението и образованието на бъдещото поколение. След мен идват богословни, вече усвоили жетимичиния слик слик диктовани курс в Богословския факултет в София. Знаем, че реализацията на подобен проект не е лесна работа, но вече е прокаран пътят. Надавам се с всеобща усмивка да се утвърди и затвържда. Очаквам с вътрешние следващата учебна година и следващите групи, които ще бъдат водени от завършени богословни, овладели тога така естествени слик на чувствата и тялото.

— Какво си пожелава вашите глузи ученици за Рождественските празници?

— За проваждането „Живит и здраве!“ аз викам техните дълбоки желания, но те наистина са лични и не е коректно да ги споделям. Това са деца, които все още останали с напирите си желания — напирни, та чак до дълбока молитва. За мен най-голямата радост е когато изперидено ме питат дали ще дойда и другата седмица. Сега излизаме във ваканция до 13 януари. И радостно, но и тъжно ми става, когато видя напуснатите им физиономии — „Много далече!“ — поклават ми те. Но когато ги уверя, че няма да останат сами при това време, че ние, християните, винаги сме заедно в молитвата, те отново грейват.

— А ние какво ли ви пожелаваме?

— Желям им този пътен за знания, които виждам у вас, винаги да не угасва. И както и аз своето дете от мога — станах от добри деца добри християни, защото „тако е царството Божие“.

Интервюто е в: Полина СИПРОВА

Празник на Неделното училище за глухи деца

На 16 декември в Евровизия център на стотина ученици на храм „Св. Кирил и Методиј“ се състоя тържество по случай Рождество Христово и завършването на първия етап от обучението по православното вероучение на глумите. Празничната програма бе подготвена от учителката на глумите ученици — богословът Силвана Павлова.

Празникът започна с приветствие от протойерей Александър Георгиев, председател на храм „Св. Кирил и Методиј“. Този поздравиха децата и гостите с изставлящите празници, с успешното завършване на първия етап от религиозното обучение на техноконтактите деца и предаде благословение от името на Негово Светейшество патриарх Максим.

След това бе направена презентация на моментите от работата на Неделното училище за глумите деца чрез снимка на дейностите и запяванията им. Силвана Павлова обяви, че е направен филм за първия открит урок на Неделното училище за глумите деца.

С помощта на жетимичиния слик децата представиха кратка програма-реша на тема „На поклонение“. Тя предизвика у гостите на тържественото събитие на умилението и възбещието от постигнатото.

След това учениците получиха свидетелства за завършен първи етап от обучението. Всеки ученик получи и подарък.

Силвана Павлова благодаря на всички хора и институции, които подпомагаша дейността на Неделното училище за глумите деца. На техните председатели бяха връчени благодарствени писма.

С приветствие към учениците се обърна и директорът на Дирекция „Вероипосвядания“ проф. Иван Желев и пожела на децата да не забравят наученото в уроците по вероучение, както и учителите, които ги водят до пътя на Христовата правда.

Тържеството завърши с молитвата „Оче наш“. След това за децата и гостите беше организирана поперка. В празничната бе подготвена изложба с рисунки на децата от неделното училище. Там всеки гост получи подарък — същински изработен от децата, който в Рождественската нощ да им напомня за милата ученици от неделното училище.

Диск с песнопения на зографски монаси

Излезе музикален диск с песнопения на зографски монаси. Дискът е с песнопения, написани от Зографските монаси в манастир „Света Гора“. Той се казва „Богородични песнопения и Умилените канони“. Изпълненията, запяванията и диктовките на диска са направени изцяло в българския манастир „Св. Георги“ и носят атмосферата на атонската обител.

Повечето песнопения, включени в диска, се запяват и разпространяват за първи път. Псалмите ние са търпеливи професионалисти в изпълнението. Те са предели изчерпани си молитвен стремеж и любов към Бог и св. Богородица.

Дискът „Богородични песнопения и Умилените канони“ се продава в централните столични храмове. За контакти и поръчки: 0877464540 и 0899212390, ижековски Юстин.

„И ще се върне
привста в земята,
както си е бил; а
духът ще се върне при
Божа, който го ода.“
(Кн. Екз.12:7)

Във всеки от тези библейски спомени на празв всички дни на своя изгнание с множество изпитания земени път, митрополит Доситей с апостолска ревност радде за утвърждаването и благоустрояването на Българската православна църква. Въпреки строгото съблюдание на своя строг манастирски живот, врътите на митрополитата му винаги са отворени за всеки християнин, нуждаещ се от архиерейски съвет, благословение или материална помощ. Отличавал се с бляв и тактичност, отдалека само на своята безпачна работа“ (Протоприв. д-р Ст. Цанков, Год. на СУ/1939-1939 г.). Спрей великия Бог промисля нему е отпресе-

Светското име на митрополит Доситей е Димитър Стойчев. Роден е на 08.01.1837 г. в София, в семейството на коренен софийски – абдоганци. Първоначално образование получава в родния си град при даскал Захарий Круша от 1845 до 1852 г. От септември на 1852 г. до м. май 1853 г. е учител в Берковица. Спомогаваността и славетството на гръцкия архидякон Антим, който служил по това време в София, през 1853 г. той завършва за Цариград, където до 1855 г. изучава гръцки език и живеи при родителите си в о. Агтими. Премръта година е приет за ученик в богословското училище на о. Халки, курса на което завършва през 1862 г. Там е избран за учител и е съученик с бъдещите митрополити Григорий Доростол-Червешки и Симеон Варненско-Преславски.

Завършил се в Цариград, на 27.03.1863 г. в храма на Цариградската патриаршия „Св. Гергий“ постригнат в манастих, а с името Доситей от Цариградския патриарх Йованн II, който на следващия ден го ръкополага в Йерозолемски чин и го назначава за помощник на главния секретар на патриаршията.

На 30.11.1870 г. е ръкоположен за Йеромонах и е въведен в архимандритско достоинство от Цариградския патриарх Кирилос IV. От края на с. е назначаван за главен секретар на Цариградската патриаршия, на който пост остава до 01.05.1872 г. „Ала въпреки българските производства и големи почести, родолюбиво-

САМОКОВСКИ МИТРОПОЛИТ ДОСИТЕЙ

170 години от рождението
и 100 години от блажената
му кончина

го чувство го постигна на Цариградската патриаршия и, въпреки заплахата на последната, да премине под ведомството на току-що учредената Българска епархия“ (Протоприв. д-р Ст. Цанков, Год. на СУ/ВФ-1939 г.). Повлиян от борбите за църковна и политическа независимост на българските народ, от 01.05.1872 г. архимандрит се

отказва от ведомството на Цариградската патриаршия и се присъединява към новоучредената Българска епархия. На 25.05.1872 г. в Българския храм „Св. Стефан“ е канонически избран и заротворен за Самоковски митрополит от Българския епископ Антим I архиепископ Великозарски Иларион (Макариополски), Пловдивски

Новоизбраният Самоковски митрополит Доситей със своите дякони, 1872 г.

Панарет и Кюстендилски (бивши Ловчански) Иларион.

В епархията си митрополит Доситей решително се противопоставя и води борба с протестантската пропаганда, а ведно с това е и инициатор за изграждането през 1874 г. на сградата на Самоковското богословско училище и неговото откриване през 1876 г.

От 1875 до 1878 г. той е постановен член на Св. Синод в Цариград, като от 1876 до 1877 г. е и временно управител Софийска епархия. През 1879 г. митрополит Доситей е зароден представител в Учредителното народно събрание. От 1883 до 1891 г. той е управител Пловдивския епархия.

От 1889 г. е член на Св. Синод в София, а от 1892 до 1902 г. е и негов председател. Като такъв на 14.07.1902 г. той полага основния камък на храма при Софийската духовна семинария „Св. Иван Рилски“. Той актив-

но работи и за развитието на учебното дело в Самоковския епархия. От края на 1902 г. живеи на покой в епархията си.

Гробът на митрополитата в двора на Самоковския храм „Св. Николай“

Почина на 14.06.1907 г. в Самоков. Потребен е до самоковския храм „Св. Николай“.

След смъртта му на 01.01.1908 г. Самоковския епархия е закрита, а територията ѝ е приобщена към диоцеза на Софийската епархия.

Борис ЦАНОВ
Статията: личен архив на автора

Фотопанорама на митрополит Доситей за архиерей на Самоковския епархия

но да бъде и първият български епископ, заротворен от български архиерей на независимата Българска църква през 1872 г.

Шрихи към образа на преп. Сергий Къпиновски

Светлата Българска православна църква почита наметта на преп. Сергий Къпиновски на 30 януари. За този наш светец българските християни знаят малко, тъй като той има житие. Сведенията за него стигат до нас благодарение на явната народна вяра и предание. Шрихи към светия образ на преп. Сергий са следните няколко бележки:

„Тази света обикта (Къпиновския манастир, бел. ред.) е дала двамата светци на нашата родна църква: преподобни Сергий Къпиновски и Григорий описан е открит и св. Софроний Вранчански, канонизирани от Българската патриаршия за светци преди няколко години.“ (Из словото на Великозарския митрополит Стефан за 700-годишнината на Къпиновския манастир, Църковен вестник, 1973 г.)

„От век на нас е преминало предание за един от основателите на манастира – преподобния Сергий Къпиновски, просиял тук с правден живот и народолюбиви дела. Погребан бил първоначално в манастира, по-късно мутовариците му светци мощи били пренесени в с. Къпиново, в църковния двор.“ (Из словото на патриарх Максим, произнесено в Къпиновския манастир след светата Литургия на 29.X.1972 г., Църковен в.к. бр. 5, с. 171.)

„Какво знаем за живота и делата на преподобния Сергий Къпиновски, който оставил двете неслетливи мощи подир смъртта си, забранил някога от никакни чудотворения.“ (Древския епископ Партевий. Недела на всички български светци, Църковен в.к., 1972 г., бр. 19.)

„Някога в манастирската църква са почивали мощите на преподобния и богоумен отец Сергий Къпиновски, оросил със съния и огадасел отляди молитви къпиновските гори. Спомнен за него все повече и повече избледява в народното съзнание. Един турски св. почитател със светите молитви и веднага популяда. После поведен от близките му до раяката, получил изцеление и шедро обдарил св. обител. Понеже манастирът е на път и често бил нападан от кърджалците, братята монаси рещили и слва свои с литийно изшествие пренесли раяката със светите чудотворни мощи в с. Къпиново, като ги заронили в църковния двор. Покойният Йеромонах Неофит забил желението сигома върну гроба на светеца. Християни носили срещу голяма празнина виджана на това място пламъци. В старите български меселослови на 30 януари ст. пише: „Преподобния и богоуменото отца нашего Сергия Къпиновского“. Старите жители на Търновския манастир и сега при църковен отпуст споменават името на Къпиновския светец“ (Архимандрит Нестор, „Къпиновският манастир“, Духовна култура, 1962 г., кн. 10.)

В писмото от ноември 2007 г. архимандрит Нестор споделя още: „Преподобният Сергий Къпиновски се счита за основател на скалното манастихно в Еленския край, вероятно е дошъл през XIX век от скалните църкви и манастири по поречието на Русенски Дом. Счита се за основател на Къпиновския манастир „Св. Никола“. [...] Помнил имамият светец старият Неофит, родом от с. Славовител, Великозарски манастир, който бил пострижен на Къпи-

новския манастир и е запомнил от старите къпиновски монахи житието на преп. Сергий, откриването на мощите му, датата на смъртта му – 30.1. По време на мосто протосингелстване в Търново старите търновски свещеници никоим Йордан Сройков и Тодор Хаббаров не звервява, че в районски местни меселослови срещали на 30 януари записано така: „и преподобния отца нашего Сергия Къпиновского“ и така го споменавали в своите богослужения.“

Петро Г. Славейков е вложил през Сергий Къпиновски в списъка на българските светци и мъченици в „Кратък меселослов за 1876 г.“.

Не трябва да се бърка преп. Сергий Къпиновски с игумена Сергий от Палокския манастир, един от видните участници във Велювската лавера, за когото Раковски пише, че е достоян да се причисли към светите великомъченици, дали живота си за вяра и отчужден и че заслужава българският народ да му издигне храм.

С молитва завършва статията на архимандрит Нестор, написана по случай 690 г. от основането на Къпиновския манастир: „Преподобни отец Сергий Къпиновски, благоулюбен в мост, молитва и покаяние да открием твоите светци чудотворни мощи и с подобающо тържествено да ги принесем под благоденствата стреха на твоя и нашия дубов Къпиновския манастир за утеха на вървящите души и за слава на светата ни родна Православна църква“ (Духовна култура, 1962 г., кн. 10.)

Влада ХРИСТОВА

